

момчетата си и я обере. Преди да разсъмне хайдутите бъха заели дола. Скрити задъ дърве и камъни, тъ приготвиха пушките си и зачакаха. Надъ Катагово огнено червено изскочи слънцето и позлати отъ две страни скалистите върхове на Джемдемите. Скоро лжитъ му бавно започнаха да огръзватъ низините въ дола, отъ който долитаše сладкиятъ дъхъ на цъвнали липи. Зачурулика славей. А въ дола водата се провираше между камънаците, блъскаше се, шумѣше и бързаше надолу къмъ Сотирската река.

Изъ пътеката се чу конски тропотъ. Стъпките затихнаха въ дола и следъ малко на отсрещната страна на пътя се показва заптие. Хайдутите разбраха, че пощата е близу, защо-

